



ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ

вул. П. Орлика, 4, м. Київ, 01043, ЄДРПОУ 00019034

Олександрові Матвію

foi+request-127004-

3b07660c@dostup.org.ua

На Ваш запит від 19 квітня 2024 року, який надійшов до комісії з припинення Верховного Суду України 26 квітня 2024 року, направляємо копію постанови Верховного Суду України від 28 березня 2013 року у справі № 21-26а13.

Додаток: копія постанови Верховного Суду України від 28 березня 2013 року у справі № 21-26а13 на 5 арк.

Голова комісії

Ігор РОМАНКІВ

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ
Ліквідаційна комісія

145/0/2-24 від 30.04.2024





ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

28 березня 2013 року

м. Київ

Колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України у складі:

головуючого Кривенка В.В.,

суддів: Гусака М.Б., Коротких О.А., Кривенди О.В., Маринченка В.Л., Панталієнка П.В., Прокопенка О.Б., Терлецького О.О., Тітова Ю.Г., –

розглянувши в порядку письмового провадження справу за позовом Геріх Оксани Михайлівни, Дзигори Ірини Анатоліївни, Ковалевської Наталії Олександрівни, Кормогорцевої Лідії Сергіївни, Панченка Миколи Юхимовича, Шаповаленка Василя Васильовича, Шаповаленко Алли Миколаївни до Державної податкової адміністрації України (далі – ДПА) та державної податкової інспекції у м. Черкасах (далі – ДПІ) про визнання права на проживання без ідентифікаційного номера,

в с т а н о в и л а:

У листопаді 2008 року Геріх О.М., Дзигора І.А., Ковалевська Н.О., Кормогорцева Л.С., Панченко М.Ю., Шаповаленко В.В., Шаповаленко А.М. звернулися до суду з позовом, у якому, посилаючись на статтю 22 Конституції України та статті 1, 3, 5, 9 Закону України від 22 грудня 1994 року № 320/94-ВР «Про державний реєстр фізичних осіб-платників податків та інших обов'язкових платежів» (у редакції, чинній на час виникнення спірних відносин; далі – Закон № 320/94-ВР), просили зобов'язати ДПА: виключити з Державного реєстру фізичних осіб-платників податків та інших обов'язкових платежів (далі – Державний реєстр) інформацію про позивачів що обліковуються за серією та номером паспорта згідно із Порядком унесення відмітки до паспорта громадянина України щодо ідентифікаційного номера фізичної особи – платника податків та інших обов'язкових платежів, затвердженим спільним наказом ДПА та Міністерства внутрішніх справ України від 19 жовтня 2004 року № 602/1226 (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 20 жовтня 2004 року за № 1543/9944; в

Справа № 21-26а13

Суддя-доповідач: Панталієнка П.В.



Ігор РОМАНЧУК

КОПІЯ

редакції, чинній на час виникнення спірних відносин; далі – Порядок); здійснювати в подальшому облік позивачів як платників податків та інших обов'язкових платежів за раніше встановленими формами обліку без застосування ідентифікаційного номера (за прізвищем, іменем, по-батькові та за місцем проживання). Також вони просили зобов'язати ДПІ: здійснювати в подальшому їх облік як платників податків та інших обов'язкових платежів, за раніше встановленими формами обліку без застосування ідентифікаційного номера (за прізвищем, іменем і по-батькові та за місцем проживання); анулювати в їх паспортах раніше проведений запис згідно із наказом про право здійснювати будь-які платежі без ідентифікаційного номера; скасувати інформацію про позивачів, що була надана до ДПІ згідно з Порядком та проставити в їх паспортах відмітку про наявність права здійснювати будь-які платежі без ідентифікаційного номера та завірити підпис відповідальної особи гербовою печаткою.

Черкаський окружний адміністративний суд постановою від 7 лютого 2009 року в задоволенні позовних вимог відмовив.

Київський апеляційний адміністративний суд постановою від 9 листопада 2010 року, залишеною без змін ухвалою Вищого адміністративного суду України від 13 грудня 2012 року, частково скасував рішення суду першої інстанції та ухвалив нове про часткове задоволення позову. Суд зобов'язав: ДПА виключити з Державного реєстру інформацію про позивачів, які обліковуються за серією та номером паспорта згідно із наказом; ДПІ та ДПА – здійснювати в подальшому облік позивачів, як платників податків та інших обов'язкових платежів за раніше встановленими формами обліку без застосування ідентифікаційного номера (за прізвищем, іменем, по-батькові та за місцем проживання). В іншій частині постанову Черкаського окружного адміністративного суду залишив без змін.

Не погоджуючись із ухвалою Вищого адміністративного суду України, Державна податкова служба України (яка є правонаступником ДПА) та ДПІ звернулись із заявою про її перегляд Верховним Судом України з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 237 Кодексу адміністративного судочинства України.

На обґрунтування заяви додано копії ухвал Вищого адміністративного суду України від 26 травня 2010 року та 22 грудня 2011 року в інших справах, які, на думку заявників, підтверджують неоднакове правозастосування.

Ухвалою від 14 січня 2013 року Вищий адміністративний суд України допустив цю справу до провадження Верховного Суду України з підстави неоднакового застосування судом касаційної інстанції частини другої статті 1 Закону № 320/94-ВР у подібних правовідносинах. На його думку, в ухвалі про перегляд якої подано заяву, та

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

КОПІЯ

в ухвалі від 22 грудня 2011 року, вищевказана норма матеріального права застосована неоднаково.

У судовому рішенні, наданому на підтвердження неоднакового застосування однієї й тієї самої норми матеріального права, Вищий адміністративний суд України виходив із того, що позивачі реалізували своє право, в їхніх паспортах уповноважений орган зробив відмітку про наявність права здійснювати будь-які платежі без ідентифікаційного номера, а тому їхні позовні вимоги є необґрунтованими.

У справі, що розглядається, Вищий адміністративний суд України погодився з висновками суду апеляційної інстанції про зобов'язання ДПА виключити з Державного реєстру інформацію про позивачів, які обліковуються за серією та номером паспорта, а також про зобов'язання відповідачів здійснювати в подальшому облік позивачів як платників податків та інших обов'язкових платежів за раніше встановленими формами обліку без застосування ідентифікаційного номера.

Вирішуючи питання про усунення розбіжностей у застосуванні судом касаційної інстанції частини другої статті 1 Закону № 320/94-ВР, колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України виходить із такого.

Статтею 35 Конституції України кожному гарантоване право на свободу світогляду і віросповідання.

Обов'язок кожного сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом, визначено у статті 67 Основного Закону.

У справі, яка розглядається, суди встановили, що позивачі є віруючими громадянами України та прихожанами Української православної церкви, які через свої релігійні переконання не бажають мати раніше присвоєні ДПА ідентифікаційні номери та вимагають їх обліку як платників податків та інших обов'язкових платежів за раніше встановленими формами обліку без застосування ідентифікаційного номера (за прізвищем, іменем та по батькові за місцем проживання) та внести відповідні записи в паспорти, про що письмово повідомили ДПІ. У свою чергу, відповідачі проінформували заявників про процедуру відмови від ідентифікаційного номера, передбачену Порядком, та необхідність подання певного переліку документів.

Згідно з частиною другою статті 1 Закону № 320/94-ВР для осіб, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття ідентифікаційного номера та офіційно повідомляють про це відповідні державні органи, зберігаються раніше встановлені форми обліку платників податків та інших обов'язкових платежів. У паспортах зазначених осіб робиться відмітка про наявність у них права здійснювати будь-які платежі без ідентифікаційного номера.

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

КОПІЯ

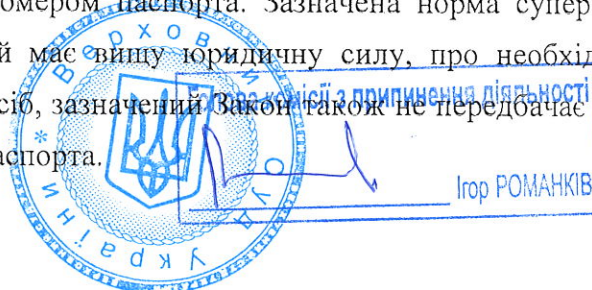
Частиною другою статті 5 цього Закону, яка регламентує порядок реєстрації фізичних осіб-платників податків та інших обов'язкових платежів, передбачено, що до Державного реєстру не вноситься інформація про осіб, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття ідентифікаційного номера та офіційно повідомляють про це відповідні державні органи.

Обсяг інформації про фізичних осіб, яка включається до Державного реєстру, визначено статтями 3 та 5 Закону № 320/94-ВР. Зокрема, передбачено, що до інформаційного фонду Державного реєстру включаються такі дані: індивідуальні ідентифікаційні номери, що надаються фізичним особам – платникам податків та інших обов'язкових платежів і зберігаються за ними протягом усього їх життя; інформація про сплату фізичними особами податків та інших обов'язкових платежів; прізвище, ім'я та по батькові; дата народження; місце народження (країна, область, район, населений пункт); місце проживання; місце основної роботи; види сплачуваних податків та інших обов'язкових платежів; інформація про сплату фізичними особами податків та інших обов'язкових платежів.

Згідно з частиною третьою статті 9 зазначеного Закону фізичні особи – платники податків та інших обов'язкових платежів, крім осіб, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття ідентифікаційного номера та офіційно повідомили про це відповідні державні органи, зобов'язані: зареєструватись у Державному реєстрі з моменту виникнення об'єкта оподаткування чи сплати податків та інших обов'язкових платежів; подавати до державних податкових інспекцій по районах, районах у містах і містах без районного поділу відомості про зміну даних відповідно до частини третьої статті 5 цього Закону протягом місяця з дня виникнення таких змін.

Системний аналіз зазначених вище правових норм дає колегії суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України підстави для висновку, що у випадку, коли фізична особа, яка через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття ідентифікаційного номера та офіційно повідомила про це органи державної податкової служби, то з Державного реєстру підлягає виключенню вся інформація про таку особу, а не лише її ідентифікаційний номер.

Відповідно до пункту 1.3 Порядку громадяни України, які відмовилися від прийняття ідентифікаційного номера, обліковуються як платники податків та інших обов'язкових платежів за серією та номером паспорта. Зазначена норма суперечить положенням Закону № 320/94-ВР, який має вищу юридичну силу, про необхідність видалення всієї інформації про таких осіб, зазначений Закон також не передбачає облік таких громадян за серією та номером паспорта.

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

КОПІЯ

За таких обставин висновок касаційного суду про необхідність часткового задоволення вимог позивачів базується на правильному застосуванні норм матеріального права.

Оскільки суд касаційної інстанції у справі, що розглядається, норми матеріального права застосував правильно, то у задоволенні заяви слід відмовити.

Керуючись статтями 241, 242, 244 Кодексу адміністративного судочинства України, колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України

п о с т а н о в и л а :

У задоволенні заяви Державної податкової адміністрації України та державної податкової інспекції у м. Черкасах відмовити.

Постанова є остаточною і оскарженню не підлягає, крім випадку, встановленого пунктом 2 частини першої статті 237 Кодексу адміністративного судочинства України.

Головуючий

В.В. Кривенко

Судді:

М.Б. Гусак

О.А. Коротких

О.В. Кривенда

В.Л. Маринченко

П.В. Панталієнко

О.Б. Прокопенко

О.О. Терлецький

Ю.Г. Тітов

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

